

er bare af den opfattelse, at den rammelovgivning, vi har ikke mindst på sundhedsområdet, i dag er så forpligtende, at de pårørende har en god nok plads, hvis der er midler nok til at leve op til loven. Så det er der, uenigheden ligger, nemlig om der skal mere lovgivning til, og ikke om, om der skal være det samarbejde eller ej.

Kl. 18:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er jo fuldstændig rigtigt. Der er vi bare uenige. Ordføreren spørger, om der skal mere lovgivning til. Jeg vil ikke sige, at der skal mere lovgivning til. Der skal noget lovgivning til. Det er det, der er forskellen, for som det er i dag, er det jo ikke sådan, at man lovgivningsmæssigt sikrer nogle rettigheder til pårørende, og det er vi bare nødt til at tage med. Jeg har også konstateret, at mange herinde synes, intentionerne er rigtige gode, men de vil stemme imod forslaget. Det betyder så, at vi bare er uenige i forhold til, om man synes, at pårørende lovgivningsmæssigt skal sikres rettigheder eller ej. Og når man så stemmer imod, er det, fordi man siger, at man ikke lovgivningsmæssigt synes, at de skal sikres rettigheder, og det har jeg bare konstateret.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 18:13

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at jeg synes, forslagsstilleren hører utrolig dårligt efter det, vi siger fra talerstolen. Nu har jeg hørt fremsættelsen igen, og jeg oplever, at vi er enige om målet. Vi kan altid blive endnu bedre til at inddrage pårørende på alle niveauer, og det er det også muligt at gøre i dag. Måske skulle ordføreren i virkeligheden have været regionalpolitiker, men jeg kan forstå på ordføreren, at hun ønsker, at vi fra lovgivernes side skal være centralistiske, skal styre helt ned i detaljen, hvordan det skal foregå derude, hvor der sidder nogle andre med ansvaret.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:13

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes altså ikke, at det at give pårørende rettigheder er at styre helt ned i detaljen. Det synes jeg faktisk ikke er en lille detalje. Når man ved, at over en million danskere er pårørende til

sindslidende, synes jeg faktisk, at det er enhver pårørendes ret at få en generel information om sygdommen, og at det er enhver pårørendes ret at få pårørendesamtaler. Altså, alle de, der på en eller anden måde har prøvet at være pårørende, ved da udmærket godt, at det er benhårdt, at det simpelt hen er så svært og smertefuldt at være pårørende, at man har brug for at snakke med andre om det. Man har brug for pårørendesamtaler for at få at vide, hvordan man skal støtte sine kære bedst muligt. Det er da ikke en lillebitte detalje.

Kl. 18:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vivi Kier.

Kl. 18:14

Vivi Kier (KF):

Igen bliver jeg lagt nogle ord i munden, som jeg ikke har sagt, og det er bl.a. »lillebitte detalje«.

Jeg vil egentlig gerne stille et helt andet spørgsmål til ordføreren, og det er, om det ikke er rigtigt, at det, hvis man er alvorlig psykisk syg, så syg, at man ikke selv kan erkende, hvor syg man er – man er til fare for sig selv og måske for andre, og man tager ikke sin medicin, man er alvorligt syg – er en rigtig god tryghed for patienten, at patienten tvangsindlægges, således at patienten ikke kan gøre skade på sig selv eller sine omgivelser.

Kl. 18:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:15

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu har jeg rigtig svært ved at forstå relevansen i forhold til det her beslutningsforslag. Men til det, ordføreren spørger om, vil jeg sige, at når man er til fare for sig selv eller andre – det vil sige, at man bliver indlagt på gule eller røde papirer ifølge lovgivningen om tvang – ja, så skal man da også indlægges. Selvfølgelig.

Kl. 18:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.